

Проповед на задушница

Братя и сестри,

Дните на човешкия живот са седемдесет години, а при по-голяма сила – осемдесет години, а най-доброто от тях е труд и болест, казва псалмопевецът. Това е начертанието на нашия живот след грехопадението, когато поради греха на Адам в света навлизат болестите, старостта, грехът и смъртта. Животът на днешния човек въпреки научните постижения не е дълъг, за разлика от старозаветните праотци, които, знаем, са живели със стотици години.

Но никой, с изключение на Енох и Илия, не ще отбегне смъртния час.

Ние обичаме нашите близки, скърбим за тях, а ето – в дните, които Бог е отредил да останем още малко време тук, в земния живот, за да се потрудим за нашето спасение, в тези дни трябва да продължим нашата грижа за тях, за онези, които вече не са при нас. Защото връзките на любовта, с които сме свързани взаимно, са неразтържими, раздялата ни е временна, а молитвата ни е една – да даде Господ и на тях и на нас - останалите живи, да даде един ден добра отсъда.

Затова и пишем имената на починалите на всяка литургия, защото свещеникът ги поменава преди службата, заедно с цялата небесна църква. Смята се, че дори душата да е на скръбно място, това отделяне на частица просфора с името на покойника е съпроводено с лъч благодатна светлина за тази душа. Така и на всяка панихида, на всеки помен, молитвата на свещеника, призван да отправя просби и моления за всички човеци, в тази молитва Божиата благодат сътворява утешителна среща между нас и починалите.

Приготвяме жито в съгласие с думите на свети апостол Павел, че житното зърно трябва да умре в земята, за да възкръсне като клас пшеница, така както ние умираме, за да възкръснем за пролетта на вечния живот.

Раздаваме храна за милостиня, не защото духът се храни, духът е нематериален, а за да сторим милост, да нахраним някой гладен в името на опрощение греховете на починалия.

Да не забравяме и четивата от книга Псалтир. Ако може всеки ден да отваряме безсмъртните Давидови псалми и да прочитаме от тях за упокой, като знаем, че те имат чудното свойство да прогонват злите сили. Ето така можем да помогнем на нашите близки, а и на всици, за които няма кой да се помоли и да направи панихида.

Да не се леним в този наш духовен труд и да не спираме да обгрижваме починалите, говоря за обгрижване духовно. Защото грижата не е само да поддържа гроба и да печатаме некролози, грижата е преди всичко насочена към духа, а това са заупокойните молитви на Църквата и нашите, слети в едно, помените и милостинята, сторени в тяхно име.

Господ да упокои всички починали в място злачно, блажено и спокойно, а нас да помилва, настави и вразуми. Амин!

2020 г.